

JCARUS

**Anul III
Nr. I, 2011**

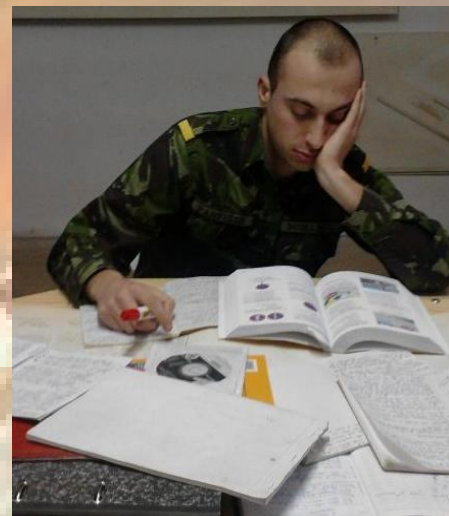

JEARUS

Cuprins

De-ale noastre.....	3
Comunicare profesională.....	13
Divertisment.....	21
Creații.....	26
Știați că...?.....	28
Ora de religie.....	38

Povestea unui militar

(interviu cu domnul locotenent-colonel Stanciu Sabin)

1. Domnule locotenent-colonel, cum a început cariera dumneavoastră?

Pot spune că a început cu taberele de pregătire militară, în care am fost 2 ani la rând. Aici mi s-a inoculat microbul de care nu voi scăpa niciodată.

A urmat apoi școala militară la Brașov și plimbările prin garnizoane (aerodromuri) - Ianca, Boboc, București, Timișoara, Ploiești, din nou Boboc, precum și trecerea prin funcții operative, de comandă, didactice.

2. Care este diferența dintre elevul de altă dată (al cărui reprezentat sunteți) și elevul de astăzi (din punct de vedere comportamental)?

Elevul de altă dată era mult mai disciplinat, mai conștiincios, competiția era mai mare pentru ierarhie, iar spiritul de echipă superior. Acum este nevoie de multă muncă în scop educațional, pentru a face elevul de astăzi să înțeleagă necesitatea efortului.

3. Cum se împacă viața de familie și cariera?

În această privință soția și copii trebuie să fie foarte înțelegători pentru că sacrificiul făcut de militar duce și la un confort material, dar este necesară condiția ca oboseala și stresul să fie lăsate în pragul casei. În Forțele Aeriene foarte mulți militari fac naveta de la distanțe ce adesea limitează timpul liber și cel dedicat copiilor, de aceea unii dintre noi suntem percepuți ca fiind mai reci, mai distanți.

4. Ultima carte citită?

„Puterea aeriană în paradigma securității naționale și globale” a generalului de flotilă aeriană Victor Strîmbeanu.

5. Ce sfaturi le-ați da elevilor?

Să învețe de la cei cu mai multă experiență și să asculte sfaturile despre cum să-și dozeze eforturile în scopul îndeplinirii obiectivelor.

Nu în ultimul rând, să nu uite că niciodată nu dispar valori precum patriotismul, cinstea, onoarea și dragostea de țară.

A consemnat elev BĂLAN Ciprian

»» Învățăm în laboratoare noi

Școala noastră a modernizat în acest an laboratoarele care aparțin catedrelor de Aviație și Radiolocație. Aceste realizări vin în sprijinul elevilor și urmăresc pregătirea acestora pentru utilizarea tehnicii din dotarea Forțelor Aeriene și a Forțelor Terestre.

Catedra de Aviație are în dotare patru laboratoare destinate pregătirii elevilor. Acestea sunt repartizate în funcție de destinație: primul laborator este destinat instalațiilor avioanelor, construcției motoarelor, turbomotoarelor și instalației acestora, al doilea este destinat instalațiilor elicopterelor, construcției motoarelor, turbomotoarelor elicopterelor și instalației acestora, al treilea este specializat în electromecanică și automatizări de bord, iar al patrulea este dotat cu materiale specifice domeniului Radioelectronică de bord de Aviație. Lucrările de modernizare a celor 4 laboratoare au început în anul 2009, iar la amenajarea lor a participat întregul colectiv.

Catedra de Radiolocație beneficiază de laboratorul ASOC (Centrul de Operații pentru Suveranitate Aeriană) care a fost amenajat în anul 2005, odată cu mutarea școlii pe această platformă. În anul 2010 acesta a fost supus unor modernizări care au constat în achiziționarea unor monitoare LCD și în dotarea cu piese și echipamente din completul radarelor digitale. Laboratorul oferă posibilitatea simulării transmiterii țintelor către punctul de comandă și reprezintă o sală de antrenare și instruire a operatorilor de radare digitale.

În realizarea acestor lucrări s-a plecat de la ideea asigurării unui mediu propice în care să se poată desfășura cursurile elevilor, în special în sezonul rece. În același timp s-a urmărit îmbogățirea bazei didactice, pentru că doar urmărind instalațiile și înțelegând fenomenele se pot învăța aceste specialități.

Modificări în cadrul Catedrei de Instruire Militară de Bază

Poligonul redus aparținând Catedrei de Instruire Militară de Bază permite instruirea elevilor indiferent de condițiile meteorologice și susține procesul de pregătire continuă a militarilor.

Necesitatea amenajării unui poligon redus a dus la crearea unui spațiu în care elevii să-și formeze deprinderile de luptă, să utilizeze corect armamentul de infanterie, să exerseze pozițiile pentru luptă, să cunoască tehnicile de supraviețuire și măsurile de protecție nucleare, chimice și biologice.

Alături de acest poligon a fost reamenajată în acest an și sala de forță, ținând cont de faptul că pregătirea fizică este un proces care trebuie să se desfășoare în paralel și aceasta contribuie la formarea militarilor care se vor confrunta cu situațiile de pe teritoriu. Elevii consideră că activitățile sportive desfășurate la sala de forță reprezintă un mod benefic de petrecere a timpului liber, reușind să îmbine perfect utilul cu plăcutul.

Pe lângă aceste laboratoare s-a realizat din fonduri proprii în anul 2009 și laboratorul de limbi străine. Principalele obiective ale laboratorului sunt dezvoltarea și perfecționarea abilităților de învățare a limbii engleze. Laboratorul este complet utilat și poate fi folosit pentru testarea elevilor la Stanag 6001. Elevii au contribuit și ei cu diferite materiale de uz didactic realizate sub îndrumarea profesorilor.

Pentru anul 2011, școala își propune mărirea numărului de calculatoare de la 15 la 20, precum și achiziționarea unui video-proiector și a unei table multifuncționale.

Elev caporal Andreea-Denisa Pînzaru
Articol realizat în colaborare cu revista
"Cer senin"

 În vizită la cei mici

Elevii școlii noastre au vizitat Centrul Județean de Zi din Buzău

***“Avem timp pentru toate.
Să dormim, să alergăm în dreapta și-n stânga,
să regretăm c-am greșit și să greșim din nou,
avem timp să citim și să scriem,
să corectăm ce-am scris, să regretăm ce-am scris.
Avem timp pentru toate.
Nu e timp doar pentru puțină tandrețe.
Când să facem și asta - murim.”***

Avem timp – Octavian Paler

Să trăiești și să te bucuri de viață ca un copil e o virtute!

Pentru a retrăi jovialitatea copilăriei ne-am hotărât să renunțăm preț de câteva ore la rigorile impuse de sistemul militar și să ne alăturăm copiilor de la Centrul de Zi din Buzău. Era o zi oarecare ce avea să devină deosebită și să ne rămână în minte mult timp de acum înainte.

Ajunși la Centrul Județean de Zi am fost întâmpinați de 88 de copii de vârste diferite care ne-au dăruit zâmbete sincere, cântece și poezii din inimă. Aceștia provin din familii cu probleme sau suferă de diferite boli și vin la Centru pentru a petrece câteva ore într-un mediu organizat.

Orele petrecute alături de copii ne-au trezit amintiri puternice, ne-au făcut să prețuim mai mult ceea ce avem și ne-am umplut ochii de lacrimi, lacrimi de tristețe privindu-i pe micuți. Am plecat lăsând în urmă o lume sinceră și inocentă, uitată de mulți, în care unora le este frică să pășească; e lumea copiilor ce trăiesc departe de părinți, cu jucării mai puține, fără ca cineva să le citească seara povești. Acești copii găsesc în adâncul sufletului puterea de a zâmbi și ne învață să trăim cu adevărat.

Așadar, să învățăm să dăruim și să ne bucurăm de fiecare moment al vieții!

El. Cap. Pînzaru Andreea Denisa

UN WEEKEND ÎN CAZARMĂ

Colțul din stânga al mesei - manualul de Mecanică; colțul din dreapta - caietul de notițe; pe scaun - „Electrotehnică și automatizări”; pe pat - alte câteva zeci de coli cu scheme, notițe, desene special menite să intre în mințile deja obosite ale elevilor din anul I; pe geam – trenul; orele - aproape de 21, se scurgeau încet, încet într-o minunată vineri.

Agitându-mă dintr-un colț al camerei în celălalt, repetând obsesiv o „mașină de curent continuu” ori o „cremalieră de referință”, încercam să termin într-un timp cât mai scurt de învățat ca să mă pot bucura câtuși de puțin de minunatul weekend în cazarmă pe care aveam să-l petrec. Mă apucasem de învățat cam de vreo oră, imediat după apel și ambiția amestecată cu teamă prin care trece oricine în prima sesiune m-ar fi determinat să învăț în continuare... dacă mi-aș fi închis telefonul! Acest mic impediment mi-a distrus complet planul, dar cum aș fi putut să nu le răspund fostelor mele colege din liceu care doreau să mă invite la câteva ore de relaxare, undeva la munte...? A trebuit să le reamintesc că noul meu regim de viață la care trebuie să mă supun nu-mi permite să plec acasă în fiecare sfârșit de săptămână și ca atare nu le pot însoți. După această conversație mă simțeam oarecum abandonată și îmi aminteam cu nostalgie viața de până acum jumătate de an, când nu înțelegeam prea bine cuvintele „restricție” și „responsabilitate”.

Un ciocănit mă trezește din vremurile demult apuse și vocea puțin pițigăiată a elevei gradat îmi împrăștează memoria: *planton I*. Din acel moment, las de-o parte gândurile și învățatul și încep pregătirea pentru intrarea în serviciu. Aveam 3 ore de stat iar Moș Ene încă nu mă vizitase, așa că nu aveam de ce să mă plâng, mai ales că acest planton s-a dovedit a fi unul fără probleme. Când m-am întors în cameră, căutând să ajung cât mai repede în pat și fiind întuneric, m-am împedicat de scaun și am căzut ca un regim dictatorial, asigurându-mi apoi somnoroasele colege că nu a explodat nicio grenadă în camera noastră.

Sâmbătă, îmi reiau activitatea de militar, începând de dimineață cu un mic sector de pe o alee puțin înzăpezită, după care revin în pavilionul „de 3 stele” al fetelor.

Lenevind puțin pe pat în așteptarea noilor ordine, care în proporție de 80% prevedeau un alt sector ori câteva ore de studiu la clasă, citeam o minunată revistă culinară când o idee îmi invadează mintea. Îmi caut urgent portofelul, dar verdictul era sfâșietor: o pânză de păianjen se adăpostise în el - solda măreață fusese de mult cheltuită, probabil la magazinul „de lux” de lângă popotă.

Și spun „de lux” pentru ca prețurile produselor sunt la fel de piperate ca într-o stațiune de pe litoralul Mării Negre. Poate asta se și urmărește: să ne simțim ca la plajă. Astfel, mă resemnez cu gândul că nu-mi permit o ciocolată sau o sticlă de suc și privesc latura pozitivă: o siluetă de invidiat. Același lucru s-ar fi întâmplat probabil și în viața de student, așa că evit să fiu răutăcioasă și oricum o să mă plâng puțin părinților mei să îmi trimită bani pentru a doua zi când Mitza, colega din apartamentul 8, va pleca în învoire și pe care o voi ruga să îmi cumpere din oraș o pizza delicioasă cu sos picant la care visez de mai bine de o săptămână. Nu puține au fost momentele când în timpul orelor, în loc să mă concentrez asupra lecțiilor, simțeam un gol în stomac și zburam într-o pizzerie; nu că nu ar fi bună mâncarea de la popotă.

Revenind totuși la ziua de sâmbătă, prea multe lucruri interesante nu s-au întâmplat, pentru că ofițerul de servicii din acea zi a fost binevoitor și ne-a lăsat de voie la dormitor până la masa de seară. Cum era normal, timpul liber din viața din cazarmă se folosește de cele mai multe ori foarte util și anume meditănd cu ochii închiși.

Ultima zi de weekend a fost în prima parte dedicată învățatului, pentru că timpul trecea cu repeziciune, examenele se apropiau cu insistență, și deși nu mâncasem omizi, simțeam vestiții fluturași.

După câteva ceasuri, eram în sfârșit mândră de mine: reușisem să termin de învățat. Acum eram sigură că voi trece cu bine peste sesiune. Abia așteptam să scap de griji și să pot pleca liniștită în următoarea săptămână de vacanță intersemestrială.

Puțin mai târziu după masa de prânz, priveam pe geam în orizontul îndepărtat, cu o cană de ciocolată caldă în mână. Planuri de vacanță, cumpărături, plimbări – aveam atatea griji! Mă amuza cântecelul fals fredonat de o colegă în duș... Nu știu de ce, dar în acel moment am realizat că aici am învățat să mă bucur în fiecare moment de cele mai mărunte lucruri.

Sper că plictiseala nu a intervenit prea mult citind această pagină și țin să vă anunț că restul zilei l-am umplut cu puțină curățenie. Seara a venit momentul mult așteptat când Mitza și-a făcut apariția la ușa camerei mele cu pizza mult visată.

În speranța că această povestioară va fi pe placul dumneavoastră, închei prin a vă spune că pizza a fost delicioasă!!!

Elev Stan Andreea Bianca

Ziua îndrăgostiților

Proba de foc a examenelor

La SMMSFA, fiecare dimineată începe la fel. La un timp după deșteptare, platourile și aleile prind viață. Sectoare, raport, instrucție... Însă în această perioadă, dintre toate activitățile desfășurate, studiul are prioritate: se face simțită „febra examenelor”.

Verificările vor fi susținute la mai multe discipline de învățământ, în funcție de specializarea grupei de studiu. Deși elevii s-au pregătit sistematic, încă au mai rămas câteva cursuri de recitit și materie de aprofundat, lucruri care mai generează emoții și accelerează pregătirea pe ultima sută de metri.

Rachetiștii au fost cei care au spart gheața. La vizita pe care le-am făcut-o în clasă cu scopul de a le ura succes, am simțit încordarea în aer. „Sunt tensionată. Deși am învățat, cred că e normal să am emoții. Dar mi le voi stăpâni odată ce-am pășit în sala de examen, pentru că vreau să-mi îndrept atenția și să mă concentrez asupra biletului „abordabil” pe care sper să îl extrag!” ne mărturisește, cu ochii în caiet, *eleva Rusu Raluca*.

Întrucât electronica este disciplină de bază, cursurile s-au desfășurat activ, iar consultațiile au avut rolul de a-i ajuta pe elevi în pregătirea individuală.

După lungi așteptări, își face apariția primul elev care a susținut proba: „A fost bine. Am avut noroc cu biletul, m-am descurcat la subiecte, iar examinatorii păreau destul de mulțumiți de felul cum l-am prezentat. Nu mi s-a comunicat încă, dar sper că am obținut notă maximă!” ne declară *eleva Pascal Vasilica*, mulțumită că, după multe ore de studiu, efortul i-a fost răsplătit.

În sala alăturată, radiolocatoriștii încă se mai încruntă în caiete. *Eleva Klein Otilia* ne explică motivul: „Până la examen, mai avem o oră de consultație. Avem câteva nelămuriri, dar suntem siguri că domnul profesor inginer ne va <lumina>”. *Elevul Trocan Adrian*, uimit de întrebarea pe care i-am adresat-o în legătură cu așteptările lui, îmi răspunde încrezător: „Ne vom descurca, întotdeauna o facem; suntem foarte bine pregătiți. Până la urmă, asta e datoria noastră!”.

Cursuri, ore practice, întrebări, concentrare în pagini de scheme. Nu e ușor, dar interesul și dorința de a cunoaște ne determină să vedem partea frumoasă și ne îndrumă pașii spre o pregătire cât mai bună. Nu neapărat pentru verificări sau calificative, ci pentru a putea deveni, la sfârșitul studiilor, maiștri experți în specializarea pentru care ne-am pregătit.

Până atunci însă, succes la examene!

Elev fruntaș Sandu Simona

ÎN MEMORIA UNUI CAMARAD

„Omul nu valorifică nimic până nu pierde...”

În fiecare dimineață, între ziduri masive, coridoarele lungi răsună vibrând sub pașii grăbiți ai elevilor. Pe platou, în laboratoare, pe alei, în biblioteci, timpul își vede mai departe de treburile lui. Plutește în aerul rece al iernii, care pare anul acesta și mai albă, un murmur de glasuri și parfum de tinerețe. Un elev traversează platoul cu fruntea sus și mintea în viitor, făcându-și planuri, știind că are toată viața înaintea...

La etajul unui pavilion, după ușa rece a unei săli de clasă, timpul și-a încetinit trecerea. Momentul de liniște deplină în care elevii unui pluton își îndreaptă gândurile de la grijile cotidiene la o meditație cu mintea și sufletul, îi este dedicat amintirii unui prieten drag, care ne-a părăsit mult prea devreme și a lăsat un loc pustiu în bancă și în sufletele colegilor: „generalul” Ristea Nicolae.

La prima întâlnire cu clasa, privirea timidă îi trăda puțin teama de nou. Am aflat că de la 20 octombrie 1990 și-a trăit copilăria în Stoenеști, iar când a venit momentul luării unei decizii, adolescentul Nicolae a ales prestigiul uniforme militare și un viitor sigur într-o carieră pe care și-a dorit-o dintotdeauna. Ne-am împrietenit și am trăit alături momente neprețuite pe care le vom păstra vii în memoria și sufletul nostru...

Cuvintele sunt prea puține pentru a descrie un caracter puternic, un suflet mare și o minte înțeleaptă, ale unei persoane optimiste și mereu cu zâmbetul pe buze. De ce viața este atât de nedreaptă? Se întâmplă mereu ca persoane dragi cu sufletul tânăr și planuri pline de speranțe să ne părăsească prea timpuriu.

Pierderea unui camarad este, pentru noi, o lecție de viață. Abia în astfel de momente devenim conștienți și vedem cu ochiul minții că nu valorificăm la maximum tot ceea ce avem. Viața este un dar; ea trebuie trăită indiferent de câte dificultăți întâmpinăm. Să nu lăsăm niciodată timpul să treacă în zadar...! Suntem norocoși că avem posibilitatea de a avea prietenii aproape, a aduna amintiri, a ne bucura de micile plăceri ale vieții, a ne manifesta pasiunile și a ne face planuri de viitor... de a trăi.

Căci suntem tineri și trebuie să fim conștienți că timpul care trece este pierdut – el nu se mai întoarce niciodată. Nu poți ști când cartea vieții tale și-a dat paginile, zburând la ultimul capitol. Așa cum s-a întâmplat cu colegul nostru, pentru care am face orice să îl avem din nou lângă noi și de care ne este foarte dor... Odihnește-te în pace, prietenul nostru drag!

Pe platou, în laboratoare, pe alei, în biblioteci, timpul își vede mai departe de treburile lui...

Colectivul clasei 133

Opinia noastră...

În aerul rece al dimineții, privirea de sub capelă trădează preocupările și speranțele pentru viitorul unui militar în care verdele se impregnează din ce în ce mai mult. Încercând să le deslușim gândurile, le-am răpit câteva momente elevilor de anul I.

De ce o școală militară?

Pentru că îmi place corectitudinea, punctualitatea, seriozitatea; pentru că sunt o fire puternică și îmi plac provocările. Și nu în ultimul rând, mi-a plăcut ținuta militară.

Elev Tudorache Alexandra

Speranța la un viitor mai bun și un trai decent m-a determinat să aleg această carieră.

Elev frt. Trocan Adrian

După absolvirea facultății, cu o licență în buzoiană am ajuns la concluzia că o școală militară îmi oferă o siguranță în ceea ce privește un loc de muncă.

Elev Ursu Marcel

Pe lângă o carieră frumoasă, cred că această școală te pregătește pentru viață: înveți să te ordonat, să ai respect pentru cei din jur, să lucrezi în echipă, să-ți asumi responsabilități.

Elev Bârsan Nicoleta

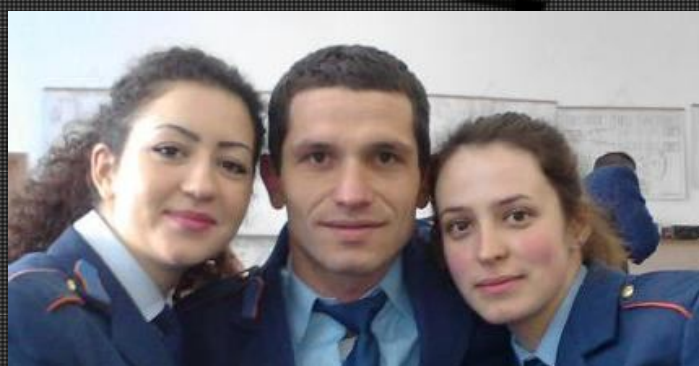
Cum a fost la început? Ce s-a schimbat?

Perioada de acomodare a fost dificilă. Eram departe de casă și trebuia să ne obișnuim cu un stil diferit de viață. Dar ce a fost mai greu a trecut, iar programul nu mi se mai pare atât de încălecat.

Elev frt. Stăncescu Irina

La început eram puțin dezorientat și a durat ceva timp până când m-am acomodat. Am realizat că am făcut alegerea potrivită când m-am găsit în acest stil de viață.

Elev frt. Cucos Daniel

Absolvirea unui colegiu militar m-a ajutat în această privință, deoarece eram deja familiarizat cu tot ceea ce înseamnă „primii pași în armată”.

Elev frt. Klein Otilia

Entuziasmul și hotărârea cu care am pornit la drum m-au ajutat în acomodarea la condițiile militare. S-au schimbat multe, avansăm cu pași repezi spre definitivarea pregătirii noastre.

Elev frt. Leica Sorin

Prima impresie în colectiv.

Oau! Ce este un pluton? În ce constă un raport? De ce trebuie să fim conduși de...? Acestea au fost întrebările la care, pe parcurs, am primit răspunsuri care ne-au ajutat să formăm prietenii.

Elev frt. Leica Roxana

Opinia noastră...

M-am obișnuit din LM să fiu una din puținele fete din pluton, iar colegii mei sunt exact așa cum speram. Cea mai mare calitate a noastră este simțul umorului!

Elev frt. Sandu Simona

„Când unul greșește, tot ceilalți plătesc” - ne caracterizează principiul: împreună mâncăm, împreună dormim, împreună studiem, dar plecăm în permisiu...separat!

Elev Ursu Marcel

La început, fiind puțin speriat de noul mod de viață, datorită felului meu de a fi, am încercat să alung această stare prin metode „riscante”: glume, joase, strengării, într-un cuvânt, așa-zisa „caterincă”. Drept urmare, am întâmpinat unele greutăți: unii colegi gustă glumele, iar altora nu li se pare amuzant...asta e. Sper că pe parcurs voi demonstra tuturor că nu sunt un „bufon” și că pot fi un bun camarad.

Elev Andrici Gabriel

Ne-am împrietenit foarte repede. Spiritul de competiție a rămas viu încă de la admiterea în această școală, dar asta nu înseamnă că nu suntem un colectiv unit.

Elev frt. Raluca

Ambianța din clasă e destinsă, nu găsim ceva de care să ne arțăm. Iar fetele, care au lor de bună dispoziție, ne amuză perfect.

Elev frt. Forța Daniel

Ultima parte a acestui chestionar a fost caracterizarea SMMSFA-ului într-un cuvânt sau o expresie. Ținând cont de originalitatea și ironia răspunsurilor, am decis să păstrăm anonimatul autorilor.

Exhibitionism și excentricitate
DOOM (Dicționar Ortografic, Ortoepic și Morfologic al limbii române)

Nu înțeleg, cu ce am greșit?!

IM 3 pă 3

Tradiție și relații

Lasa-mă, să te las

Fasole

Tot pentru unul... și unul pentru sine
Win!™ Loss!™

Extravete

Viitorul sună bine... (păcat că nu răspunde nimeni)

Cui mă lași camară?

(prescurtă) Seriozitate

Ce o fi fost în capul meu?

No comment.

S-a rezolvat: nu se poate!

Profesionalism pentru profesie

Răbdare și tutun

Tot răul spre bine!

Își poartă pașii în fiecare zi pe aleile bine-cunoscute. Camuflajul nu le mai ascunde identitatea; sunt elevii de anul II care se regăsesc de mult în cuvântul „armată” și pe care, în curând, îi așteaptă lucrarea de maestru.

Diferențele dintre anul II și anul I an?

O diferență dintre cei doi ani ar fi numărul de gândire dezvoltată de timpul petrecut în armată.

Elev cap. Vasile

Opinia noastră...

Noutatea și stilul de viață mai dur caracteristice anului I diferă foarte mult de concepțiile și perspectiva din care privești fiind elev în anul II.

Elev cap. Ciobanu Petrică

Diferențele sunt majore. În anul I te caracterizează dorința de a cunoaște, iar în anul II dorința de împărtăși ceea ce ai acumulat până în prezent.

Elev cap. Albert Bogdan

Interfurile nu se schimbă, cei care trec printr-un proces de metamorfoză suntem noi. Armata te maturizează.

Elev cap. Negruț Alexandra

O amintire trăsnită din timpul cât ați fost „boboci”.

În timpul cursului recruta aveam o problemă în deplasarea la primărie. Nu reușeam niciodată să ținem o sedință cu șeful de clasă. Problema eram noi, că toată viața stăteam mereu asupra lui.

Elev cap. Tomi Claudia

O zi de foc specifică școlii noastre este o zi de sectoare. Într-una din acestea, eu și colegii mei am preferat vestitul joc de cărți în locul îndeplinirii datoriei „sacre”. Nu am apucat să vedem rezultatele, când la masa noastră infirmieră a apărut domnul plt. Toader. El ne-a dat un sfat puțin ciudat: „Zâmbiți!”. Pe lângă întocmai, am constatat

că de la cealaltă fereastră eram fotografiați de către cdt. de batalion, domnul cpt.cdor. Mititelu. Zâmbetul ne-a pierit instantaneu, dar a reapărut în timp ce săpam, drept pedeapsă, parcul din fața infirmeriei.

Elev cap. Cornea Marius

Au fost noi, cei de care îmi amintesc acum a avut loc în seara înainte de apel. Colegii de anul II ne-au prins cu ordinul de a participa la o activitate extracurriculară: „dansul pinguinului”. Întocmai ordinul nu se discută, se execută, am prins repede ritmul, iar mai târziu am raportat veseli că a fost foarte distractiv.

Elev cap. Pânzaru Denisa

Un sfat pentru cei de anul I.

Încercați să vedeți partea frumoasă a lucrurilor, mai târziu veți vedea că numai amintirile plăcute sunt cele care se păstrează vii în memoria voastră.

Elev cap. Olteanu Cosmin

Înarmați-vă cu bună-dispoziție și profitați de momentele petrecute în colectiv.

Elev cap. Dinu Cristian

Pe lângă obșnuitul „înarmați!”, organizați-vă timpul astfel încât să acordați atenție și lucrurilor importante pentru voi: sportului sau altor activități care vă fac plăcere.

Elev cap. Timoniu Ștefan

Ora de limba engleză

Disciplina „limba engleză” are ca scop familiarizarea elevilor din școala noastră cu lexicul și structurile gramaticale ale limbii engleze. Se are în vedere și o bună pregătire teoretică tehnică. Aceasta îi va permite absolventului o exploatare optimă a tehnicii din dotarea Forțelor Aeriene Române.

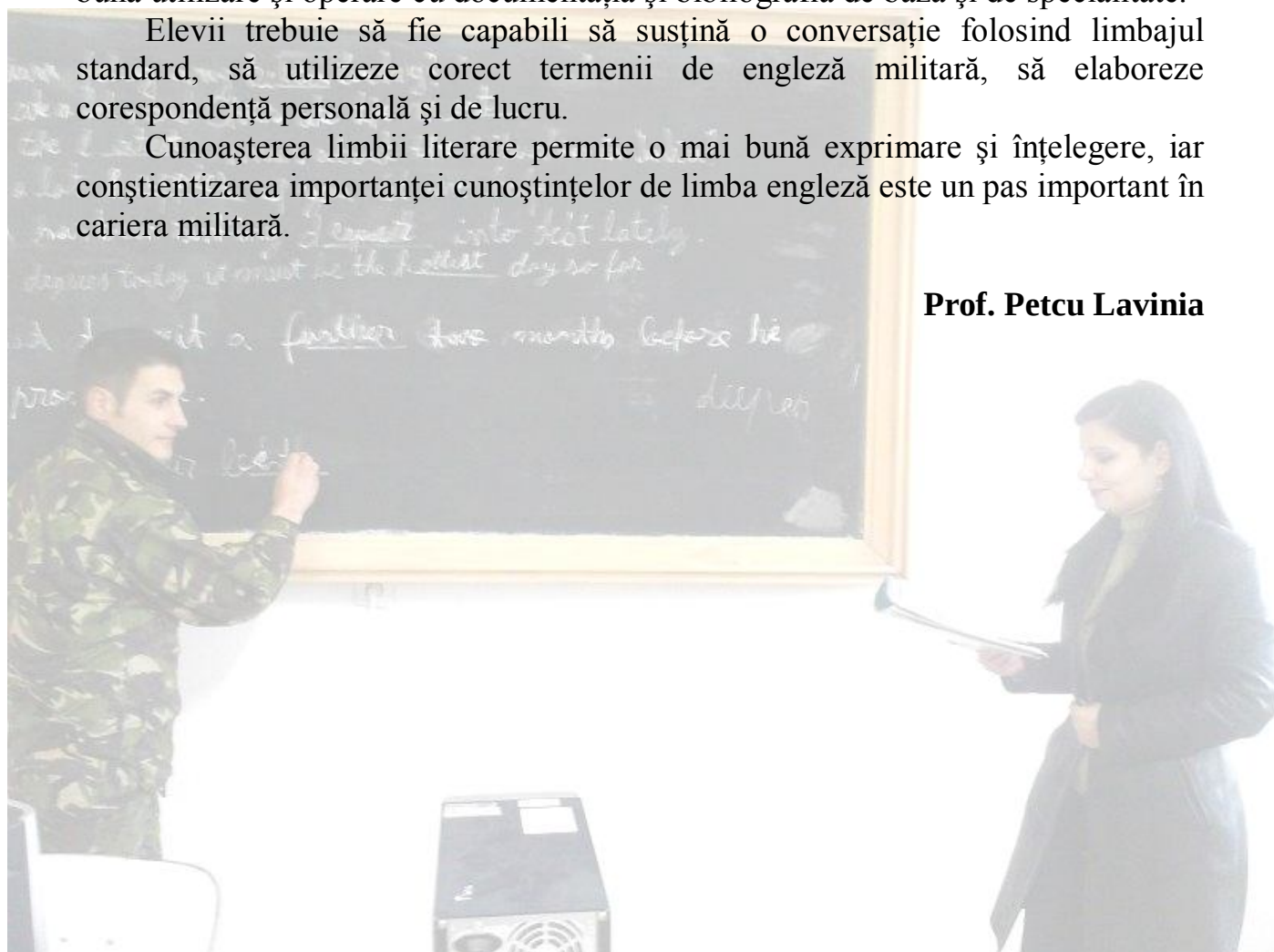
Prin aceste lucruri se urmărește ca la sfârșitul cursului viitoarele cadre militare să poată comunica fluent în această limbă pentru o bună colaborare cu trupele aliate în teatrele de operații militare, precum și în misiuni diplomatice.

În primul an de studiu aprofundarea lexicului și a structurilor gramaticale ale limbii engleze permite trecerea la studierea terminologiei de specialitate din domeniul militar în al doilea an de studiu. De asemenea, acest lucru permite o bună utilizare și operare cu documentația și bibliografia de bază și de specialitate.

Elevii trebuie să fie capabili să susțină o conversație folosind limbajul standard, să utilizeze corect termenii de engleză militară, să elaboreze corespondență personală și de lucru.

Cunoașterea limbii literare permite o mai bună exprimare și înțelegere, iar conștientizarea importanței cunoștințelor de limba engleză este un pas important în cariera militară.

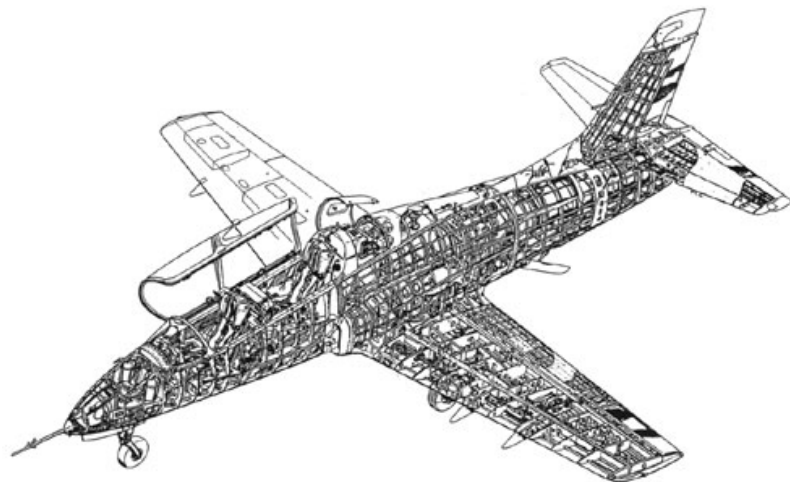
Prof. Petcu Lavinia

Alegerea specialității

De ce motoare?

Există momente în viața fiecărui om când nu se poate decide în ce direcție s-ar putea îndrepta pentru a evolua și a-și forma o carieră. Același lucru mi s-a întâmplat și mie în urmă cu ceva timp, când nu știam ce alegere să fac după terminarea liceului.

De mic sunt pasionat de avioane, în special de cele militare, lucru care m-a

făcut curios în legătură cu armele cu care sunt dotate. Cel mai mult îmi doream să aflu cum funcționează motoarele acestora și ce viteze pot atinge. Chiar mi-am dorit să urmez un curs de aeromodelism, dar părinții au considerat că nu aveam vârsta potrivită pentru a-mi ocupa timpul cu altceva decât învățatul pentru școală.

Într-o zi, plimbându-mă prin oraș, am trecut pe lângă B.I.R.. Interesat să văd cum aș putea să îmbin utilul cu plăcutul, după ce am studiat câteva minute posterul uriaș de pe geam, m-am hotărât să cer mai multe informații despre ideea care tocmai îmi venise: Forțele Aeriene. Cadrele de aici s-au dovedit a fi persoane pregătite și răbdătoare, potrivite pentru a-mi potoli setea de curiozitate și entuziasm care mă învăluise. Nu am stat prea mult pe gânduri și m-am prezentat în perioada imediat următoare pentru a-mi depune dosarul.

Cu puțin timp în urmă optasem pentru o facultate tehnică, însă am realizat că cea mai bună alegere este o carieră militară. Căutând pe Internet mai multe detalii despre specialități, am dat peste site-ul școlii de maiștri militari în care învăț astăzi. M-am simțit atras de specialitatea „Aeronave și Motoare de Aviație”. Era exact ce căutam și am decis că acolo trebuie să ajung.

Am intrat pe porțile unității sigur pe mine și totul a decurs bine. Mi-am dovedit că atunci când îți dorești ceva cu adevărat, prin muncă și seriozitate, îl poți obține.

Acum aștept nerăbdător să fiu personajul din spatele cortinei care va pune avioanele militare în mișcare. Știu că voi avea o meserie frumoasă și interesantă. De acum, cheia va fi mereu în mâinile mele!

Elev frt. Cucos Daniel

Terapia prin zâmbet

“Cea mai pierdută dintre zile este aceea în care nu ai râs!” (N. Chamfort)

Pe lângă răbdare, punctualitate, pasiune, spirit de competiție, interes și implicare, devotament, responsabilitate și alte „arme” pe care ar trebui să le aibă în dotare, elevul de școală militară are posibilitatea deținerii unui „as în manecă”, avantaj care ar putea da o cu totul nouă viziune asupra vieții în cazarmă: simțul umorului.

Una din bine-cunoscutele „legi ale lui Murphy” ne sfătuiește să zâmbim: „mâine va fi mai rău!”. Însă noi, întrucât ne caracterizează optimismul, vă oferim un alt punct de vedere și un motiv bun pentru a fi mereu vesel: zâmbetul este echivalentul fericirii.

Dacă ne vom uita atent la oamenii din jur, vom observa că persoanele optimiste, care au mereu zâmbetul pe buze, nu sunt doar mai plăcute, dar au și forța de a trece mai repede peste probleme. Fiind vesel, glumind sau, vorba românului, „făcând haz de necaz” ne înfrumusețăm existența. În sprijinul acestei afirmații putem aduce atât argumente psihologice, cât și fiziologice.

Atunci când menținem o atitudine umoristică în ceea ce privește o problemă, aceasta nu va mai avea proporții atât de mari, nu ne va împovăra conștiința și vom fi capabili să găsim ușor o soluție. Umorul presupune o anumită stare de detașare. Nu vom putea niciodată să râdem în cadrul unui eveniment tragic, pentru că suntem implicați sentimental. Dar în alte situații, prin umor ne detașăm de problema în cauză și ne este mai ușor să o privim în ansamblu, să îi găsim soluții potrivite.

Râsul este, de altfel, un mecanism puternic prin care organismul nostru se apară. Probabil că te-ai suprinș uneori râzând atunci când te confrunții cu o situație-limită. Poate te-ai simțit ciudat pentru că, deși atmosfera era încordată, pe tine te bufnea râsul; pe de o parte simțeai un nod în gât și erai gata să izbucnești în plâns, și pe de altă parte nu reușeai să blochezi zâmbetul care ți se întipărise pe față.

Un zâmbet, o privire caldă facilitează deschiderea și socializarea. De exemplu, în cursurile pentru job-uri care presupun comunicarea frecventă prin intermediul telefonului, se recomandă să zâmbim des. De ce ar fi important să zâmbim când știm că persoana de la celălalt capăt al firului nu ne vede? Pentru că zâmbetul ne influențează foarte mult întregul comportament. El se citește în vocea și în gesturile noastre.

Mai mult, râsul este un fenomen de grup. Ai observat probabil că atunci când te afli într-o sală de cinema ai tendința de a râde mai puternic decât atunci când ești singur, chiar dacă este vorba despre același film. Acest “truc” este folosit de producătorii emisiunilor TV: momentele comice sunt însoțite de râsul unei audiențe, care ne dă o stare de bine și ne determină să participăm... Râsul ne apropie.

Iată câteva “vorbe de duh” care au în centrul discuției îndemnul de a zâmbi mai des:

“Zâmbetul este ca și gravitația: acționează la distanță și apropie oamenii.” (M. Amend)

“Un zâmbet este modalitatea de a-ți schimba total înfățișarea.” (C.G.Gordon)

“Râsul este cel mai sigur examen al sufletului omenesc: niciodată firea omului nu se dezvăluie mai mult ca atunci când râde.” (F.M.Dostoievski)

el. frt. Sandu Simona și el. frt. Klein Otilia

Colectivul verde - o nouă familie

Familia ți-o dă Dumnezeu. Prietenii sunt frați pe care ți-i alegi.

În viață, totul are un început și un sfârșit. La finele unui capitol, se pune întrebarea: „Ce facem acum...?”

Noi am ales cariera militară! Decizie care nu înseamnă doar ambția de a ajunge cât mai sus, nevoia de a studia mai ales ca hrană pentru suflet, perfecționarea în specializare, ci și implicarea sentimentală într-un colectiv.

În viață nimic nu este perfect. Nu putem spune că în clasa noastră nu au existat momente tensionate sau că nu ne-am certat niciodată... avem caractere puternice, personalități unice și fiecare caută să se individualizeze. Dar am învățat să trăim împreună, să fim optimiști și să vedem partea bună în orice; am realizat că a avea mai mulți camarazi cu care să îți petreci timpul nu poate fi decât un avantaj. Treptat, ne-am găsit pasiuni comune, am profitat de timpul liber, am studiat împreună pentru examene, am făcut instrucție cu elevul gradat pentru veselie excesivă de la apel... am trecut prin momente dificile despre care vorbim acum cu zâmbetul pe buze.

În viață totul se învață. Am făcut loc în existența noastră uniformei care ne reprezintă și limbajului specific și ne-am găsit un țel comun: acela de a deveni oameni importanți și de nădejde. În drumul spre atingerea lui vom fi aproape unul de celălalt

pentru a avea oricând un sprijin și un sfat ajutător, o vorbă bună sau un zâmbet sincer.

Lucruri care întrec orice recompensă care ni se poate oferi; lucruri prețioase, care te asigură că nu ești singur.

În viață, toate sunt trecătoare... Peste ani, nu va mai rămâne decât o voce care va șopti: „a fost odată...!”. Dar amintirea unor suflete tinere care și-au împărtășit bucuriile și momentele dificile va rămâne mereu în memoria noastră.

Elev Mărgean Tomiță

DREPTUL LA ZÂMBET

Plutonul lui Bulă, la un exercițiu tactic. Comandantul comandă: 'Aviație inamică la joasă înălțime!... Acționați!' Toți soldații se trântesc pe spate și încep să tragă cu pistoalele-mitralieră. Doar Bulă, implacabil, rămâne în picioare, amuzat...

Comandantul de pluton:

- Tu de ce nu acționezi ca și ceilalți, soldat Bulă?

- Pentru că eu m-am adăpostit sub un copac, să trăiți!

- Da' unde vezi tu copaci aici...?!?

- Unde vedeți și dumneavoastră 'avioane inamice la joasă înălțime'!

...

Căpitanul, nervos, adună batalionul și explică:

- Aseară, doi glumeți mi-au spart geamul de la cancelarie cu praștia, dar lasă că-i aflu eu! Deja am primele indicii... unul era mai înalt și altul mai scund, că e o gaură mai sus și una mai jos.

...

Într-o unitate de tancuri, unor proaspeți recruți li se prezintă pentru prima oară un tanc. Comandantul de pluton începe să explice:

- Tancul este de tip T-55, fabricat în URSS. Are cineva vreo întrebare?

Nimeni nu întreaba nimic.

- Pe tanc, se află instalat un aruncător de grenade calibrul 120. Are cineva vreo întrebare?

Nimeni nu întreaba nimic.

- Tot pe tanc avem o stație de comunicații radio. Are cineva vreo întrebare?

Un soldat ridică timid mâna.

- Da, soldat, spune!

- Raportez: stația e pe lămpi sau pe tranzistori?

- Băi, pentru dobitoci ca tine o să repet: este pe tanc!

CALE 20

IANUARIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

FEBRUARIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

MAI						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

IUNIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

SEPTEMBRIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

OCTOMBRIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

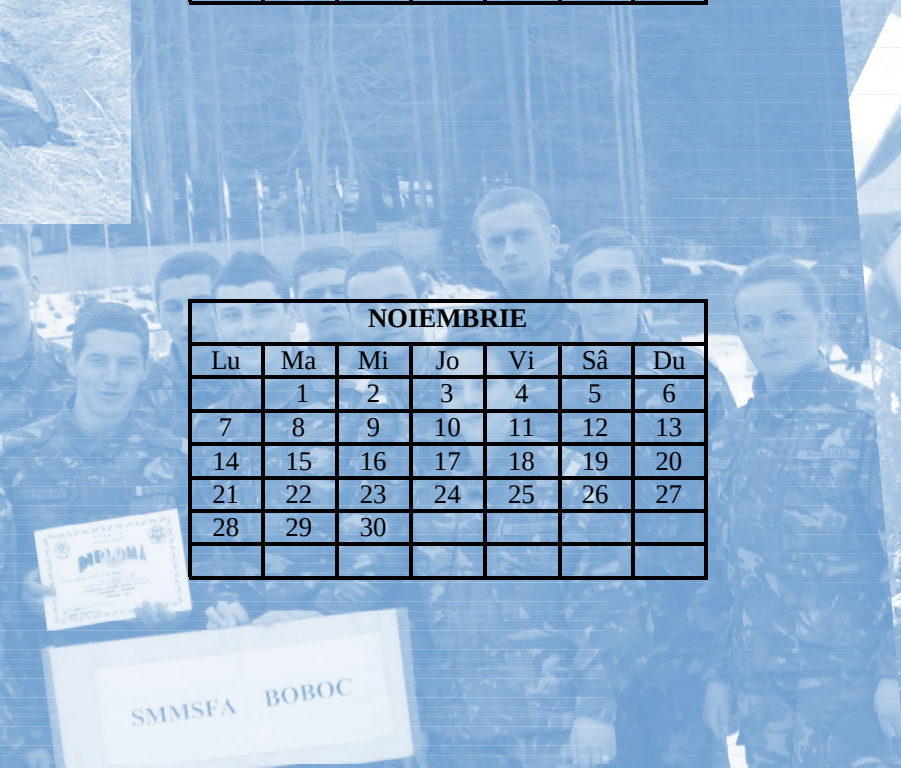
MARTIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

APRILIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

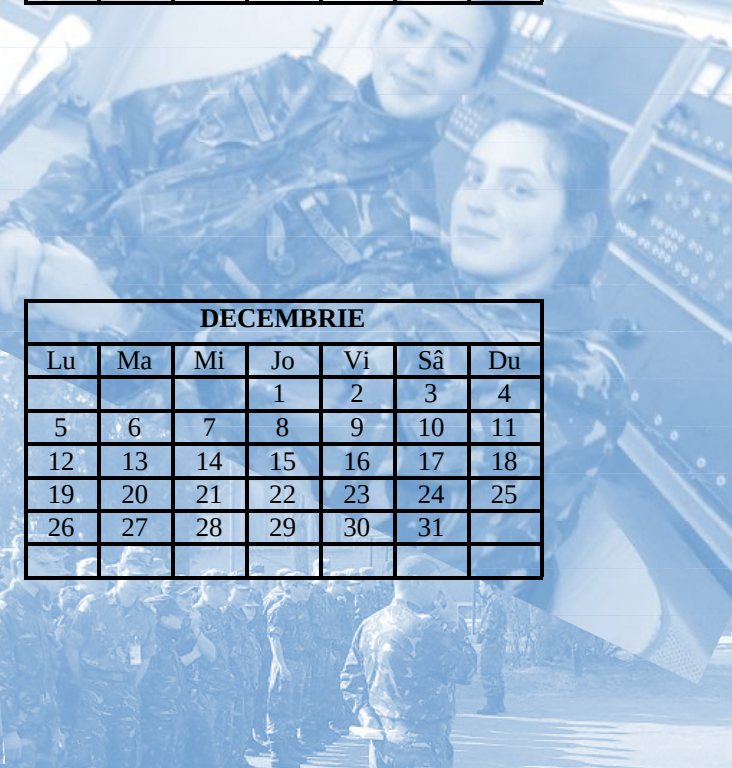
IULIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

AUGUST						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

NOIEMBRIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

DECEMBRIE						
Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sâ	Du
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Perle de cadre

“Două rezistențe în serie sunt precum... tu și cu prietena ta, ținându-vă de mână!”

Lt.Col. Vasilaș

“Stanca, ai de la mine un șut în... spate pentru examen. Bucură-te, e un pas înainte!”

M.m. Ungureanu

“Bineînțeles că am reținut ce m-ai rugat. Dar fiind bătrân, sigur o să uit.”

Cpt. Șerbănoiu

“ Pentru nota 9 și 10 elevul trebuie... Lasă asta, să dăm la ce trebuie făcut pentru 5 și 6, s-ar putea să vă intereseze.”

M.m. Soțan

“Pentru construirea unei histograme culegem datele... cât s-a terminat meciul aseară??”

M.m. Ciobanu

“-Vlase, așa-i că acesta este un tranzistor?

-Așa este!

-Bravo, ai un 10. Ei, ai vrea tu!”

Lt. Col. Vasilaș

“Obiectivele pentru ședință sunt: ținta de reglaj nr.2, ținta brâu nr.6, ținta piept nr.7, ținta alergând nr.8... Andreea, ai legătura!!”

Cpt. Șerbănoiu

„Imaginează-ți un metru cub din viața ta!”

Lt. Col. Vasilaș

“Companie, drepți! Șaptezeci de mii de pași lateral stânga, marș! ....S-au terminat pașii!”

Cpt. Șerbănoiu

Perle de elevi

“Domn` maistru, există grădiniță M.Ap.N.? Să-i vedem pe ăștia micii în ripstop!”

Andrici Gabriel

“Pentru eliberarea căilor respiratorii înlăturăm obstacolele... din jurul victimei!”

Tudor Gabriel

“Domn` căpitan, Cântacea e absent. Mi-a zis: <Auzi, mă, eu mă duc la PC.> Iar eu i-am spus: <bă... nu știu ce să zic.>”

Știrbu George

“-Căile respiratorii inferioare: trahee și ...?”

-Da, da, esofagul!

-O să vorbim mai târziu de organele digestive, Marian!”

Olteanu Marian

“Mai am de rezolvat niște ques-que-ce-uri din alea pentru examen.”

Tudor Gabriel

“V-aliniați! Înainte,... drepti!”

Dragu Steluța

“Dioda Zener este un exemplu din viața de zi cu zi.”

Vlase Dan

“Nu spunem cine, dar Klein a făcut-o!”

Bălan Ciprian

“La stânga împrejur! La stânga! La stânga împrejur!... Ce-aveți, mă, de vă învârtiți așa?”

Olteanu Cosmin

“Doamna profesoară, în caz că te mușcă aia... (vipera), cam cât timp, așa, până...murim!?”

Tudor Gabriel

“Pluton, drepti! Pentru onor... înapoi!”

Vlase Dan

“-Citește regulamentul în fața clasei! Stai în poziția “drepți”!

-Nu pot, îmi cade cartea și nu văd să citesc!”

Damian Laurențiu

“Pluton, drepti! Începând cu prima grupă, prin boscheți, la dormitoare, marș!”

Olteanu Cosmin

Green Thoughts

Long way home... Memories come to my mind as I'm looking out the window. Many winters have passed by... still the same landscape. I get closer to see the sparkles which light up my face. It's cold and my breath draws a frozen butterfly silhouette on the glass. The snow is shining and my thoughts are heading towards...

'...the ticket, miss...?!'

'Sure, sorry...'

My movements feel like I am absent-minded. Before the walking away steps, I heard a melancholic '*Teenagers...!*'. That made me think of an yellow autumn, when I was like a pawn upon the word's table of chess, lost in a square, having an uncertain future in front of me. I had to make a choice... Taking a few steps I realised that being one of us ment being part of a big family who could help you get through the bad moments which sometimes seemed unfair. Now, in the silver season, I imagine our 'second home' trembling in the contagious fragrance of winter, even more beautiful in white, in the fresh air of a new morning, which is not different from yesterday and will probably be like tomorrow. Being a military student means having a clear image of your ideal and chasing your dream, but still enjoying life without asking why, feeling the rain rhythmically falling upon you. Having strong feelings, we try to make each day count. It's difficult, it's true. But we always see the good part in everything and we hope for the best. We are thought to be special, but we are just ordinary young people in a special place. After 4 years and a disappointment, I was on the verge of giving up. But I have chosen to go on. There is no other way; it is a part of me, I can not come apart from the uniform which represents me. Surrounded by the cold walls of the military unit, we find ourselves restless and full of energy, with our optimism rising like the colours, every day. Our steps are guided towards a bright future by the cadence which is counted out loud. We came into this world with the view to achieveing our goals. In this crazy world, from all the bad things a teenager is nowadays tempted to do, some of us have chosen a better way of spending our lives, a proper education and a healthy way of living. We made this choice with a hope in our souls: that we will become important people, with heavy ranks upon our shoulders. But we are used to living the moment, so I am not looking forward to breaking up with my mates and to setting up our last roll call, because I know I'll be missing the moments spent in the military school, as they are all special, just like every human being that breaths this air.

Until then, we will get through the obstacles of life, as we are used to manage difficult situations; will focus on how important it is to live our life fully, to have an ambition and to succeed in what we have proposed. We will always remember how lucky we are, how proud we must be as defenders of our country and we will keep in our hearts the wonder of wearing an uniform to animate our lives. Because, for us, being in the army is being alive! Being able to admire the beauty of nature in a train that leads you home...

Elev frt. Sandu Simona

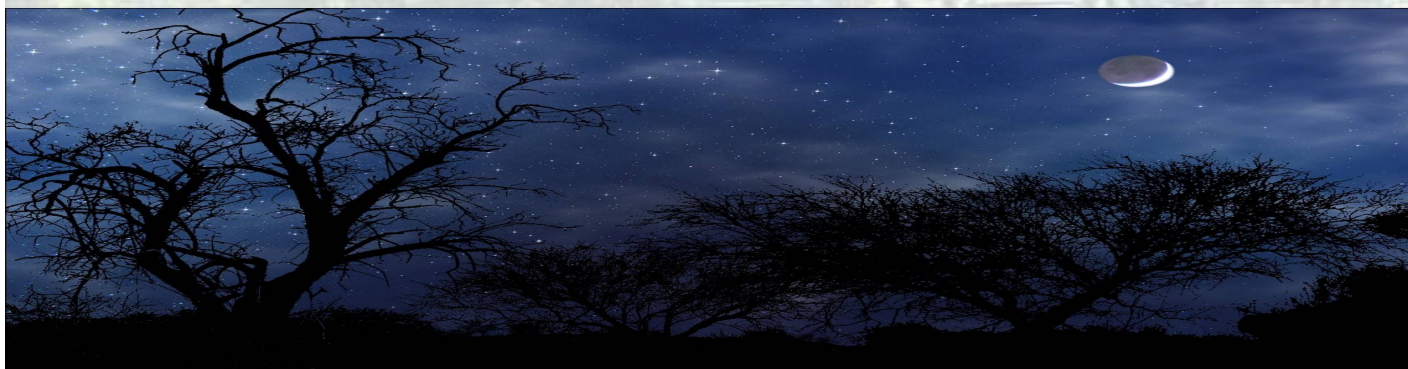

Ganduri...

Iubesc noaptea, de la o vreme. Mantia ei, mi se pare, conturează forma buzelor tale, lăsând în urmă de fiecare dată, când mă trezesc, o plăcere morbidă, apoasă. Iar dacă se întâmplă să mai și plouă... Atunci îmi place să ies afară, să simt cum picăturile reci se zdrobesc de obrazul meu pal-sângeri, invadându-l, înecându-l, purificându-l. În vreme ce mi se pare că priviri confuze se pierd în neant și corpuri angelice, albe, siluete scăldate în ceață, imită inimitabilul act al creației... Astăzi, acum însă, timpul acesta atât de absurd mă îngheață! Unde ești, Sfântul Meu drag?

Neant... Tot gândindu-mă la el, mă regăsesc într-o beznă totală. Atârni de un firicel de argint prins de mâna bătrânului destin, într-un balans din ce în ce mai rapid, mai trepidant, mai greu suportabil. Și cântecul mării tăceri a început să se audă de undeva de foarte aproape, în gama do major. E clar, a început simfonia și, în ritmul ei, precum unei marionete mâinile mi se așează pe piept în vreme ce săgeata lui Seth străpunge lumina, în plin Ameno, cântecul care ne-a unit odată, cândva, pentru totdeauna, speram... O cadere seacă apoi și neantul. Unde mă duc? Sunt la capătul sau abia la începutul sfârșitului?

Elev cap. Ivan Alina

Frânturi de Trecut

Plouă... Strop cu strop se amestecă lacrima-mi rece cu picături murdare ce par să cadă cu un scop... Căci azi, mai cuminte ca ieri, mai plină de gânduri și păreri care nu vor să plece și poate mai nepăsătoare ca mâine, mă plimb lovită de non-sensuri, ca ușile trântite-n rânduri cu tot cu plâns în urma ta, și zgâriată de frunze de bronz care-au ajuns să-ți lumineze calea... Căci iar i-am dat minciunii crezare. Risipită-n vreme, mai las un fluture să zboare din lampa fără bun rămas... O să mă-nchidă-n întuneric, și-am să-l las. Ce dacă, viața mea întoarce zar în mâna ta, Străine, când tragi la sorți ce faci cu mine, și n-ai habar că iar voi trece... Odată, chiar asemeni unei ploi prin setea arsă de rece a lui august, când toamna mea se vrea albastră, uitând zăpada, crescând iarași din somnul albelor tăceri, că așa mi-e dat... din anotimpuri să recunosc doar primăveri, nu să mă-mbăt cu amintirea ta ruginită conturată pe jumatați de clipă...! Te miri? Ce-ai vrea?! Să stau să plâng după speranțe nesătule să mă mintă...? E prea târziu și pentru tine încă, tu care nu-nțelegi că viitorul nu vrea să ne mintă, nu ne vrea pe Noi, ci doar pe Eu și Tu... Când cenușa timpului se așterne peste ruinele sufletului meu, s-ating pustiul mi-e mai greu decât să te văd pe tine prefăcându-te că-ți pasă... Și cât mai plouă...! În zadar. Chiar și izvorul atingerilor tale mă lasă ofilită... Și iar n-am somn și-s obosită, că stau pe banca asta udă din care se preling atâtea amintiri, și cad atâtea firmituri de suflet de copil... Copacii albi se uită lung rânjind la mine; mă-nfioară. Ar trebui să-mi pară rău că pleci...? Mai rău îmi pare că-i urât afară și haina asta-i prea subțire... Că totu-i rece, chiar și norii pictați cu-atâta măiestrie, care mă fac să uit că acel capitol "NOI" s-a încheiat când sub privirea mea senină, resemnată, tu-ai plecat...

Și ploaia nu se mai termină...

Elev frt. Sandu Simona

Cele mai tari 8 forțe speciale din lume

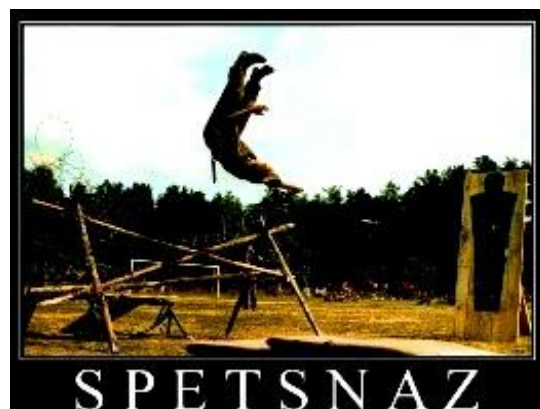
Foarte mulți dintre noi am auzit probabil de “Legiunea franceză”. Celor care le place sportul și milităria, și sunt, desigur, persoane foarte sănătoase, a ajunge în Legiunea franceză reprezintă aproape un vis. În lume, însă, sunt și alte forțe speciale, în care viața de militar este una foarte dură.

Să vedem împreună un top al celor mai dure forțe speciale militare din lume:

Spetsnaz (Rusia)

În timp ce în majoritatea regimentelor din toată lumea, antrenamentele militare sunt orientate către învățare, Regimentele cu Scop Special ale Rusiei (SPETSNAZ), echivalentul Beretelor Verzi ale SUA, sunt create pentru a se îndura pedepse zilnice pentru militarii ce participă la antrenamente. Oricine poate renunța oricând, căci SPETSNAZ îi dorește doar pe cei rezistenți și care îndură dureri groaznice. Ei sunt învățați nu să ignore durerea (căci e imposibil), ci s-o iubească.

Scopul antrenamentelor militare este acela de a se răni (se rup coastele, degetele, vertebrele etc.) Acești militari sunt excelenți pentru misiuni de recunoaștere, dar și ca bodyguarzi pentru înalte oficialități.

Comandourile navale franceze (Franța)

Ei se mai intitulează și “beretele verzi”, și constau în 6 unități: Hubert, Trepel, de Montfort, de Penfentenyo, Jaubert, și Kieffer. Fiecare unitate este antrenată pentru anumite sarcini speciale, ca de exemplu luptele subacvatice, lunetiști, lansări de rachete etc. Ele au fost create sub comanda lui Jacques-Yves Cousteau, ce a fost ofițer naval în timpul celui de-al doilea război mondial.

MARSOC (SUA)

U. S. **Marine Corps Forces Special Operations Command** (sau Comandamentul Operațiunilor Speciale ale Pușcașilor Marini ale SUA) este o forță specială a Marinei americane care are ca principale scopuri recunoașterea, acțiunea directă și apărarea. Dacă sunteți femeie, n-aveți nicio șansă să ajungeți în MARSOC, căci doar bărbaților li se permite să ajungă aici.

Antrenamentul lor cuprinde 4 faze. În cadrul lor se învață tehnici de luptă umăr la umăr, arte marțiale (Jeet Kune Do, Wing Chun, Karate, Jiu-Jitsu), Sayoc Kali (o tehnică de luptă filipineză cu ajutorul cuțitului).

MI-6 (Marea Britanie)

Când spunem MI-6, vorbim de James Bond. MI-6 este un departament autonom al serviciilor secrete ale Marii Britanii care are drept scop detectarea amenințărilor care au loc la nivel global, și neutralizarea lor înainte de a deveni periculoase. Nu oricine poate deveni agent MI-6; el trebuie să facă față atât fizic, cât și psihic unor numeroase teste.

Shayetet 13 (Israel)

În traducere înseamnă "Flotila 13", iar motto-ul neoficial al acestei unități speciale este "*Când lucrurile se înrăutățesc, evreii devin nervoși*". Shayetet 13 este una din cele trei unități de elită ale armatei israeliene, asemănându-se foarte mult cu "Delta Force"-ul american. Fiind specializați în salvări de ostatici și acțiuni de anti-terorism, militarii lui Shayetet 13 sunt gata oricând să meargă în afara Israelului pentru a rezolva orice misiune. Cei care

fac parte din această forță specială se antrenează intensiv în Krav Maga, artele marțiale naționale ale Israelului.

Delta Force (SUA)

Denumirea oficială a acestei unități este 1st Special Forces Operational Detachment-Delta (Airborne)/1st SFOD-D (A), însă publicul larg folosește denumirea "Delta". A fost înființată în noiembrie 1977, la cererea președintelui Jimmy Carter, de către colonelul Charles Beckwith, un veteran al războiului din Vietnam, care fusese anterior și ofițer de legătură cu SAS-ul britanic, după modelul căruia a și fost organizată.

Informațiile oficiale despre

Delta Force sunt foarte puține, Pentagonul refuzând să facă orice comentariu despre această unitate, cele mai multe date provenind de la foștii militari. Unitatea este structurată pe echipe mici, de patru sau cinci oameni. Patru echipe formează o trupă, iar două trupe (asalt și sniper) formează un escadron (în total fiind patru escadroane). Membrii săi sunt recrutați din rândul armatei terestre, în special din rândul Forțelor Speciale "Beretele Verzi" sau a unităților aeropurtate Rangers, deși se pare că recrutează și din rândul altor servicii, că de exemplul Corpul Pușcașilor Marini (USMC). Centrul de antrenament, denumit Security Operations Training Facility, se afla situat la baza Fort Bragg, Carolina de Nord și adăpostește aproximativ 2500 de oameni. Dispune de clădiri pentru luptă de aproape, poligon pentru lunetiști, un bazin de dimensiuni olimpice, zid pentru alpinism, precum și macheta unui avion de pasageri.

Antrenamentul constă în antrenament fizic, psihic, folosirea diferitelor tipuri de arme de foc, explozibili, tehnici de infiltrare, parașutism (salturi HAHO/HALO), scafandrie (SCUBA - Self-Contained Underwater Breathing Apparatus). "Operatorii" Delta Force, cum sunt denumiți militarii, se bucura de o mare autonomie și flexibilitate. Uniformele militare sunt purtate foarte rar și fără însemne distinctive sau nume, pentru a evita desconspirarea operatorilor. Ținuta este foarte lejeră, fiind permisă purtarea părului lung, pentru a nu ieși în evidență atunci când acționează în haine civile.

Armamentul folosit de operatorii Delta este de ultima generație, arma individuală preferată fiind carabina M4, deși armele armatelor străine sunt deseori întâlnite, că de exemplul automatele Kalașnikov, tot pentru a trece neobservați.

Beretele verzi ale Armatei Americane (SUA)

“Beretele verzi” reprezintă de fapt porecla lor. Numele lor oficial este “Forțele Speciale ale Armatei Americane”. Militarii “beretelor verzi” sunt antrenați pentru a face față războaielor non-convenționale. Ei se ocupă, de exemplu, cu antrenarea populației locale pentru a face față inamicului (au făcut acest lucru în Vietnam, Afghanistan, Iraq). În cazul în care nu există vreo rezistență locală, Beretele Verzi se infiltrează în spatele liniilor inamice și neutralizează pe cât mai mulți dintre ofițerii inamici, împușcându-i sau tăindu-le gâtul cu ajutorul cuțitului.

Oricine vrea să ajungă la Beretele Verzi ale Armatei SUA, trebuie să dețină aceste calități: inteligență, putere fizică, motivație, încredere, maturitate, stabilitate, judecată, putere de decizie, capacitate de lucru în echipă, influență și abilități în comunicare.

Antrenamentele finale sunt foarte dificile, ca de exemplu, cărarea unor rucsaci extrem de grei, distanță de 60 de km, neavând altceva la dispoziție decât un simplu cuțit și un pui viu. Dacă reușește să facă un foc (dar nu i se dă niciun chibrit), el poate să taie puiul, să-l frigă și să-l mănânce.

Navy SEAL (forțele speciale ale Marinei Militare americane)

Forțele speciale ale Marinei Militare SUA au ca misiuni războiul neconvențional, acțiuni directe, contra-terorism și operațiuni speciale de recunoaștere. Au fost înființate în anii '60, la inițiativa președintelui J.F. Kennedy.

Stagiul de pregătire pentru SEAL (denumit BUD/S - Basic Underwater Demolition/SEAL) durează 26 de săptămâni și sunt ținute la Centrul Special de Luptă Navala (Naval Special Warfare Center) de la Coronado, California. Pentru a putea depăși acest stagiul, cursanții trebuie să treacă o probă fizică eliminatorie care constă în:

- înot pe distanță de 500 de yarzi în mai puțin de 10 min;
- 79 de flotări în 2 minute;
- 79 de abdomene în 2 minute;
- 11 tracțiuni fără limită de timp;
- 1,5 mile în bocanci și pantaloni lungi în mai puțin de 10 min și 20 sec.

Stagiul de pregătire este voluntar. Mulți cursanți renunță în cursul stagiului (aproximativ 70 - 80 %). Tradiția cere ca cel care renunță să își scoată casca și să o depună lângă un stâlp de care e legat un clopot și să tragă clopotul de 3 ori.

UNIREA PRINCIPATELOR ROMANE

Unirea Principatelor Române cunoscută și ca **Mica Unire** (*Marea Unire* fiind cea de la 1918) a avut loc la jumătatea secolului al XIX-lea și reprezintă unificarea vechilor state Moldova și Țara Românească. Unirea este strâns legată de personalitatea lui Alexandru Ioan Cuza și de alegerea sa ca domnitor al ambelor principate la 5 ianuarie 1859 în Moldova și la 24 ianuarie 1859 în Țara Românească. Totuși, unirea a fost un proces complex, bazat pe puternica apropiere culturală și economică între cele două țări. Procesul a început în 1848, odată cu realizarea uniunii vamale între Moldova și Țara Românească, în timpul domniilor lui Mihail Sturdza, respectiv Gheorghe Bibescu. Deznodământul războiului Crimeii a dus la un context european favorabil realizării unirii. Votul popular favorabil unirii în ambele țări, rezultat în urma unor Adunări Ad-hoc în 1857 a dus la Convenția de la Paris din 1858, o înțelegere între Marile Puteri prin care se accepta o uniune mai mult formală între cele două țări, cu guverne diferite și cu unele instituții comune. La începutul anului următor, liderul unionist moldovean Alexandru Ioan Cuza a fost ales ca domnitor al Moldovei și Țării Românești, aducându-le într-o uniune personală. În 1862, cu ajutorul unioniștilor din cele două țări, Cuza a unificat Parlamentul și Guvernul, realizând unirea politică. După înlăturarea sa de la putere în 1866, unirea a fost consolidată prin aducerea pe tron a principelui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, iar constituția adoptată în acel an a denumit noul stat România.

Principatele Române Unite

Alegerea lui Alexandru Ioan Cuza

În Moldova a fost ales în unanimitate, la 5/17 ianuarie 1859, liderul unionist Alexandru Ioan Cuza, reprezentantul „Partidei Naționale”.

Întrucât în textul Convenției nu se stipula ca domnii aleși în cele două Principate să fie persoane separate, conducătorii luptei naționale au decis ca alesul Moldovei să fie desemnat și în Țara Românească. Adunarea electivă a Țării Românești era însă dominată de conservatori, care dețineau 46 din cele 72 mandate. În această situație, liberalii radicali au inițiat, prin intermediul tribunilor, o vie agitație în rândul populației Capitalei și al țăranilor din împrejurimi. O mulțime de peste 30 000 oameni s-a aflat în preajma Adunării. Unul dintre tribuni, I.G. Valentineanu, nota că poporul era gata „să năvălească în Cameră și să o silească a proclama ales pe alesul Moldovei”.

Într-o ședință secretă a Adunării, deputatul Vasile Boerescu a propus la 24 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru I. Cuza, aceasta fiind acceptată în unanimitate. Astfel s-a făcut primul pas către definitivarea Unirii Principatelor Române.

Theodor Aman: Unirea Principatelor

Recunoașterea internațională a Unirii

Actul istoric de la 24 ianuarie 1859 reprezenta primul pas pe calea înfăptuirii statului național român unitar. Impusă sub o puternică presiune populară, cu deosebire la București, alegerea ca domn al Țării Românești a lui Alexandru Ioan Cuza avea să-și găsească o confirmare deplină la marea manifestare prilejuită de sosirea alesului națiunii în capitala munteană.

Cea mai stringentă problemă era recunoașterea internațională a alegerilor. Faptul împlinit la 24 ianuarie 1859 era considerat de Poartă și de Austria drept o încălcare a Convenției de la Paris. Situația creată în cele două Principate urma să facă, de altfel, obiectul unei noi Conferințe internaționale, care se deschidea la Paris, la 26 martie/7 aprilie - 25 aug./6 sept. Misiuni speciale, conduse de persoane apropiate lui Alexandru I. Cuza, au vizitat capitalele Marilor Puteri garante și au reușit să câștige sprijin pentru cauza românească. Încă în a doua ședință a Conferinței (1/13 aprilie) Franța, Rusia, Anglia, Prusia și Sardinia au recunoscut dubla alegere. Imperiul Otoman și Austria însă tergiversau; mai mult, se află că se punea la cale o intervenție militară peste Dunăre. Alexandru I. Cuza răspunse energic. La 20 aprilie, la Florești, între Ploiești și Câmpina, armata moldo-munteană era concentrată spre a face față oricărei situații. După alte amenințări, sub presiunea celorlalte puteri garante, Poarta a acceptat oficial, o dată cu Austria, în a 3-a ședință a Conferinței de la Paris (25 august/7 septembrie), să recunoască, la rândul ei, dubla alegere. Detensionarea situației, atât în relațiile cu Imperiul Otoman, cât și cu cel Habsburgic, îl determină pe domn să ordone închiderea taberei de la Florești (1 septembrie 1859).

Astfel împlinită recunoașterea situației de fapt, impusă la 24 ianuarie, obiectivul imediat următor era acceptarea de către puterile garante a Unirii depline. Fără a aștepta verdictul altor reuniuni internaționale, Alexandru I. Cuza a trecut la unificarea aparatului de stat, remediind din mers consecințele hotărârilor adoptate prin Convenția de la Paris. Misiunile diplomatice ale Principatelor la Constantinopol erau reunite încă în cursul anului 1859 (martie), cu Costache Negri, recunoscut chiar de către Poartă, drept unic reprezentant al celor două țări. Unificarea armatei începea cu deplasări de unități militare moldovene, la București și muntene, la Iași; tabăra de la Florești s-a bucurat de o comandă unică. În cursul anului 1860, statele majore, instrucția, administrația și intendența au fost așezate sub o singură autoritate, iar aceeași persoană - generalul Ion Emanoil Florescu - a fost numită în funcția de ministru de război în ambele țări. La serviciul telegrafului moldovean și muntean este numit ca inspector general Cezar Librecht.

La Focșani, nu fără dificultăți, își începuse activitatea Comisia Centrală care, potrivit Convenției de la Paris, trebuia să elaboreze legile, comune celor două țări. În cei trei ani de activitate (1859- 1862) din proiectele sale au fost aprobate de Adunarea, electivă și promulgate de domn doar cele referitoare la Curtea de Casație și la domeniul funciar (care traducea în fapt principiul egalității fiscale). Proiectul de Constituție nu a fost aprobat însă de domnitorul Cuza, Comisia Centrală din Focșani fiind desființată în februarie 1862.

Raporturile cu acele puteri garante care se arătau ostile unirii sau care jucaseră, în trecut, un rol important în viața Principatelor (Rusia, în anii „protectoratului”) au fost bazate, încă din primii ani ai domniei lui Alexandru I. Cuza, pe respectarea neștirbită a autonomiei țării nou-constituite. Astfel, prezența militarilor otomani va fi categoric interzisă, iar Poarta va fi obligată, în vara anului 1860, să renunțe la pașapoartele sale solicitate călătorilor români, în mai multe situații supuși Imperiului fiind reținuți pentru că au produs diverse neorânduiri. Austria, vehement dușmănoasă, a trebuit să accepte că legile statului român sunt valabile și pentru locuitorii cezaro-crăiești aflați aici cu afaceri. Maghiarii și polonezii, care vroiau să rămână în Principate sau să tranziteze spre alte regiuni, sunt protejați de guvern și de domn în spiritul dreptului la azil politic, oferindu-li-se la plecare chiar mijloacele necesare.

Franța, apoi Rusia, Italia și Prusia erau de acord cu unirea deplină. Alexandru I. Cuza aștepta hotărârea Conferinței de la Constantinopol convocată în acest scop. Cum era de așteptat, încă din prima ședință Poarta a cerut dreptul de intervenție în Principate, în cazul unor noi încălcări ale Convenției de la Paris, iar Austria a admis unirea doar pe durata domniei lui Alexandru I. Cuza. La începutul lunii noiembrie 1861 firmanul Unirii era prezentat, dar în condiții considerate, în țară, inacceptabile.

Fermitatea lui Alexandru I. Cuza, reacția energică Camerelor și a guvernelor, poziția intransigentă a lui C. Negri și atitudinea favorabilă a majorității Marilor Puteri garante și-au făcut în cele din urmă efectul. La capătul Conferinței, Poarta a elaborat un nou firman (4/16 decembrie 1861) prin care a renunțat la condițiile anterior solicitate, Austria păstrându-și vechea poziție.

Șirul de reforme inițiate de Cuza și venirea mai apoi pe tronul Principatelor Unite a domnitorului Carol I, care se bucura atât de sprijinul Franței cât și cel al Prusiei, a făcut ca actul de la 1859 să fie ireversibil. Din 1866, potrivit Constituției promulgate la 1 iulie, Principatele Unite încep să se numească oficial **ROMANIA**.

El. Cap. DUMITRACHE Nicoleta

Doina Unirii

de **Jianu Liviu-Florian** [Florian din Transilvania]

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Unirea noastră pentru toți
Ce-au fost, și sunt, și vor mai fi –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Să mai aprindem, astăzi, toți,
Pentru părinți, pentru copii –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
E hora noastră, între porți
De pâine-a fiecărei zi –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Unirea noastră, de socoți,
E tot ce nu știm socoti –

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Închină-te, atât cât poți,
Cu dreptii Sfintei Români!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
În fiecare zi, de porți,
Cu Dumnezeu ne vom uni!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Hristos este la noi, la porți,
Spunându-ne: Române, fii!

O lumânare pentru vii,
O lumânare pentru morți,
Mai drepti, mai buni, mai răi, mai hoți,
Suntem ai Tăi, Hristoase, toți,
Uniți pe cruci, pe țepi, pe roți,
Numai să vii, numai să fii!

Cu Dumnezeu ne vom uni!

Codul MORSE

Codul Morse sau *alfabetul Morse* este o metodă de transmitere a informației folosind secvențe standardizate de semne sau pulsații scurte și lungi - cunoscute în mod comun ca „puncte” și „linii” - pentru litere, cifre și caracterele speciale specifice oricărui mesaj.

Datorită dezvoltării ulterioare a comunicațiilor folosind o gamă largă de unde electromagnetice și metode mai avansate tehnologic, utilizarea alfabetului Morse a devenit în zilele noastre aproape uitată.

Totuși, există domenii de utilizare, cum ar fi navigarea maritimă și aeriană, precum și comunicarea radioamatoare (ce folosește unde electromagnetice continue), în care folosirea invenției americanului Morse este de neînlocuit. De fapt, codificarea Morse este singura modalitate digitală de modulare și transmitere a informației care poate fi folosită eficient și citită ușor de către oameni, fără a necesita existența unui computer, fapt care permite transmiterea digitală a informației pe canale de comunicare destinate transmișiei sunetelor și deci a vocii umane. În continuare, sunt prezentate câteva curiozități referitoare la această metodă de transmitere a informației.

* Atunci când Armata Marină a Franței a încetat să mai folosească codul Morse în 1997, ultimul lor mesaj transmis a fost: "Către toată lumea. Acesta este ultimul nostru strigăt înainte de tăcerea eternă."

* Limbajul morse a fost folosit pentru mai mult de 160 de ani – mai mult decât orice alt sistem electronic de codare inventat vreodată.

* Operatorii specializați în cod Morse pot deseori "înțelege" codul direct în minte cu o viteză ce depășește 40 de cuvinte pe minut. Încă se mai organizează competiții internaționale pe aceasta temă. În 1939 a fost stabilit recordul mondial actual, la un concurs din Statele Unite, când Ted Elroy a reușit să traducă instant cod Morse la o viteză de 75,2 cuvinte pe minut.

* În competițiile dintre experții în cod Morse și utilizatorii experți în SMS text messaging, codul Morse a câștigat întotdeauna, conducând la speculații conform cărora fabricanții de telefoane mobile s-ar putea să construiască într-o zi interfețe pentru scriere în cod Morse. Aceste interfețe ar fi capabile să traducă Morse în text și să trimită mesajul ca SMS, fără ca destinatarul să trebuiască să învețe codul Morse pentru a-l înțelege.

Sam. F. B. Morse.

A . -	J . - - -	S . . .	2 . . - - -
B - . . .	K - . -	T -	3 . . . -
C - . . .	L . - . .	U . . -	4 . . . . -
D - . .	M - -	V . . . -	5 . . . . .
E .	N - .	W . - -	6 - . . . .
F	O - - -	X - . . -	7 - . . . .
G - - .	P . - . .	Y - . - -	8 - - . . .
H	Q - - . -	Z - - . .	9 - - . . .
I . .	R . - .	1 . - - - -	0 - - - - -

Samuel Finley Breese Morse (n. 27 aprilie, 1791 – d. 2 aprilie, 1872) a fost pictor și inventator american. A realizat în anul 1837 un aparat electromagnetic pentru telegrafie, brevetat în 1840 și a inventat în 1838 alfabetul care-i poartă numele, folosit și în prezent.

* Codul Morse este folosit azi ca tehnologie de asistentă specială, ajutând oamenii cu dizabilități să comunice. Morse poate fi trimis de persoanele cu dizabilități motorii și control minim. În unele cazuri, persoanele cu dizabilități senzoriale (de exemplu surzenie sau orbire) pot primi mesaje Morse prin stimuli ai pielii. În astfel de situații, ei pot avea chiar acces la internet și email electronic prin sistemele de operare controlate prin cod Morse.

* Într-un caz puternic mediatizat la acea vreme, un operator de șalupă foarte bătrân care a suferit un infarct miocardic și și-a pierdut abilitatea de a vorbi, a reușit să comunice cu medicul (printre altele pasionat de radioamatorim) clipind în cod Morse. Un alt caz a apărut în 1966, când un prizonier de război, Jeremiah Denton, a fost adus la televizor pe canalele publice de către răpitorii săi nord-vietnamezi, și a clipit din ochi cuvântul "tortură".

* La 24 mai 2004, cu ocazia celei de-a 160-a aniversări a transmisiei în cod Morse, a fost inaugurat și caracterul special "@" ("commat") la setul oficial de caractere Morse, folosind secvența "· — — · — ·". Acest nou caracter este menit să faciliteze trimiterea de mesaje electronice prin email folosind cod Morse și are o importanță deosebită pentru că este ultima modificare adusă codului din timpul Primului Război Mondial.

* Codul Morse a fost utilizat frecvent și în muzică, publicitate, lucrări de artă, filme, televiziune și romane.

* În cântecul "Brown Eyed Girl" al lui Van Morrison, se cântă în cod Morse la sfârșit.

* Cântecul "London Calling" al trupei "The Clash" folosește secvențe de chitară pentru a crea literele S.O.S. în cod Morse.

* În filmul "Executive Decision", regizat de Kurt Russel, eroul semnalizează faptul că este în viață prin aprinderea și stingerea luminilor din coada avionului trimițând astfel un mesaj în cod Morse echipei de salvare.

* În filmul "Independence Day", apar operatori radio care folosesc codul Morse pentru a comunica cu alte continente în strategia de eradicare a invadatorilor extraterestri. Extraterestrii erau uituci în fața semnelor simple de punct și linie codate prin Morse. Cu toate acestea, operatorii care apăreau în film, ca și în multe alte filme de gen, nu stăpâneau tehnica telegrafierii; ei tastau din vârful degetelor deși corectă este susținerea cu trei degete de ambele părți ale tastei.

* În timpul celui de-al doilea Război Mondial, transmisiunile BBC începeau întotdeauna cu primele patru note ale Simfoniei a Cincea care însemnau în cod Morse litera V pentru "Victorie".

* În filmul Star Trek V, regizorul Ridley Scott a folosit cod Morse pentru a-i informa pe Capitanul Kirk, Mr. Spock și Dr. McCoy, care erau încuiați într-o brigadă, ca apoi să arunce în aer zidul, prin mesajul codificat "Stand back".

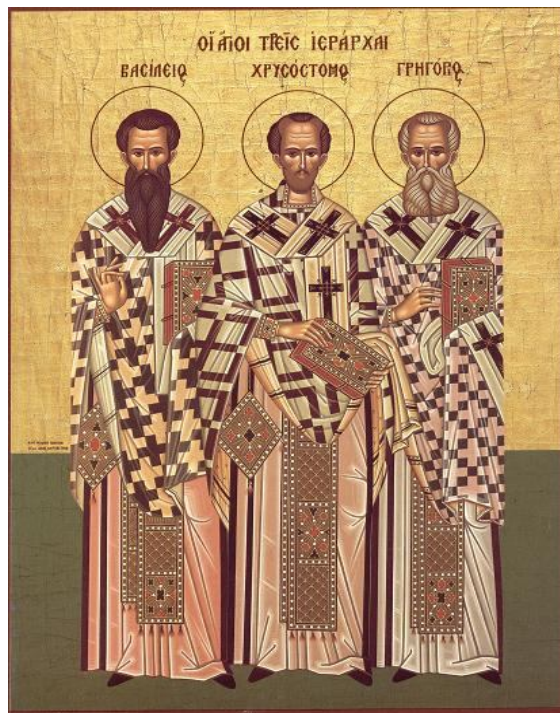
* În episodul Star Trek Voyager, "The 37's", echipa de cercetare găsește plutind în spațiu o mașină Ford din anii '30 al cărei radio recepționa mesaje în cod Morse de pe o planetă extraterestră.

* Unele telefoane mobile, ca Nokia, au cuvântul "SMS" ca ton de apel pentru primirea mesajelor scrise. Majoritatea telefoanelor Nokia au tonuri "SMS" numite "Ascending" sau "Special" care se traduc din cod Morse în sloganul companiei "Connecting People", respectiv chiar în cuvântul "SMS".

* Luminile din Turnul Capitol Records semnalizează în mod obișnuit cuvântul "Hollywood", dar au clipit ca mesaj "Capitol 50", în anul 1992, la aniversarea de 50 de ani a clădirii.

Elev BĂLAN Ciprian

SFINȚII TREI IERARHI - MODELE AUTENTICE DE PRIETENIE DUHOVNICEASCĂ

Un mare duhovnic contemporan, părintele Teofil Părăian, compara prietenia cu confluența a două râuri. „Așa cum două râuri pornite de pe povârnișuri de munte diferite pot ajunge să se întâlnească într-un loc și apoi merg împreună în amestecul apelor, încât nu se mai poate face deosebire între apa care vine dintr-un râu și apa care vine din celălalt râu, ci este o amestecare de ape, tot așa-i și în ceea ce privește iubirea și respectul între prieteni. Se ajunge la o confluență între iubiri, se ajunge la o confluență între cinstiri”.

*Mulți filosofi și gânditori din antichitate au elogiat prietenia. Platon spunea că prietenia este produsul unei nevoi de comunicare, de conviețuire și din pricina intereselor. Mai târziu, Aristotel dădea un sens mult mai profund spunând că prietenia este același suflet care trăiește în două trupuri diferite. De asemenea și Cicero marturisea în lucrarea sa *De amicitia*, că: „Sine amicitiae vitam esse nullam! - „Fără prietenie nu există viață”!*

Creștinismul este cea mai mare și mai desăvârșită școală a prieteniei. Biserica nu este altceva decât un stadion de întrecere în iubire, având drept linie de sosire, mântuirea. Aceasta pentru că Mântuitorul nostru Iisus Hristos, întrupat din dragoste față de om, consideră mântuirea ca un act sublim al prieteniei divine. Creștinismul are la bază actul ultim al celei mai sublime prietenii și anume jefra pentru prieteni. Modelul desăvârșit de prietenie și de iubire este Mântuitorul nostru Iisus Hristos care enunță principiul evanghelic potrivit căruia adevărata prietenie cere o dragoste încununată de sacrificiu: „Dragoste mai mare decât aceea ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are. De veți face câte vă poruncesc, prietenii Mei sunteți”(Ioan 15, 13-14).

După învățătura creștină, Dumnezeu este iubire, adică prietenie, armonie și unitate între Persoanele Sfintei Treimi, Aceasta reprezentând icoana supremei iubiri și prietenii. Prin Iisus Hristos, creștinii devin prieteni ai lui Dumnezeu și prieteni între ei. Dintre numeroasele exemple de prietenie adevărată amintim: prietenia dintre David și Ionatan, dintre Mântuitorul și Apostoli, în special față de evanghelistul Ioan care și-a rezemat capul pe pieptul Lui la Cina cea de Taină, dintre Mântuitorul și Lazăr din Betania, pe care l-a înviat din morți.

Cercetând viețile sfinților descoperim noi și noi exemple de prietenie duhovnicească. În rândurile următoare, ne vom opri, preț de câteva clipe, asupra uneia dintre cele mai vestite prietenii și anume aceea dintre Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie de Nazianz și Sfântul Ioan Gură de Aur, care poate servi ca model și ideal perpetuu pentru cei care au îmbrăcat haina militară fie ei instructori, elevi sau cursanți.

Făcând o incursiune în Istoria Bisericii, aflăm că, în timpul domniei împăratului bizantin Alexios I Comnenul (1081-1118) s-a iscat o dispută între creștinii de atunci. Aceasta a avut ca pretext întăietatea pe care ar trebui să o aibă în Biserică personalitățile marilor ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie Teologul sau Ioan Gură de Aur, socotiți ca cei mai mari sfinți teologi ai Bisericii. Unii considerau că Sfântul Vasile e cel mai mare pentru că viața acestuia s-a asemănat cu a îngerilor și pentru că a luptat până la sânge împotriva păcatului. Alții dădeau întăietate Sfântului Ioan Gură de Aur, pentru adâncimea și desăvârșirea cuvântărilor sale, care pe mulți i-a întors la adevărata pocăință. În fine, alții creau artificial, un primat al Sfântului Grigorie de Nazianz plecând de la blândețea și sensibilitatea profundă a scrierilor sale. Pentru a evita o scindare a creștinilor, care începuse să sufere de maladia unui partizanat nedorit de cei trei luceferi ai Ortodoxiei, aceștia s-au arătat împreună în vis unui episcop pe nume Ioan al Evhaitelor, spundându-i într-un glas: „La Dumnezeu una suntem și nici o împotrivire sau vrajbă nu este între noi. Ci fiecare la timpul său, îndemnați fiind de Duhul Sfânt, am scris învățături pentru mântuirea oamenilor. Nu este între noi, unul întâi și altul al doilea, și de vei chema pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, împreunează-ne prăznuirea într-o singură zi.” Episcopul i-a convins pe contemporanii săi că visul a fost o exprimare a dorinței celor trei sfinți de a nu mai fi pricină a unor noi dispute. Episcopul Ioan s-a gândit că, sărbătorirea celor trei sfinți în ziua de 30 ianuarie ar fi cea mai bună soluție pentru rezolvarea conflictului, mai ales că ei sunt sărbătoriți separat în prima lună a calendarului civil (Sfântul Vasile cel Mare pe 1 ianuarie, Sfântul Grigorie Teologul pe 25 ianuarie, iar Sfântul Ioan Gură de Aur pe 27 ianuarie). De atunci și până astăzi, data de 30 ianuarie a devenit un simbol al unității creștinilor, al prieteniei duhovnicești.

Se cuvine să spunem și câteva cuvinte despre uriașa lor personalitate în plan spiritual și nu numai.

Născuți în familii creștine deosebite, Sfinții Trei Ierarhi s-au împărtășit din înțelepciunea celor mai vestite școli ale timpului (Alexandria, Antiohia, Constantinopol), însușindu-și, pe lângă înțelepciunea filozofiei păgâne, o bogată cultură teologică. Seriozitatea, inteligența și profunzimea gândirii, le-au dobândit urmând două căi: a Bisericii și a școlii. Aleasa educație primită în familie, trăirea religioasă de excepție, dobândită prin frecventarea cu regularitate și pietate a sfintei biserici și dragostea asiduă pentru studiu, au contribuit la formarea caracterului și a personalității acestor mari dascăli ai Bisericii, stabilind o importantă legătură necesară și astăzi între instrucția școlară și educația religioasă. Ei pot fi numiți, pe bună dreptate, premianții antichității creștine.

Sfântul Vasile cel Mare reprezintă simbolul energiei și al acțiunii puse în slujba oamenilor. Complet în pregătire și echilibrat în manifestare, el rămâne nu numai teoreticianul sau analistul milosteniei, ci și practicantul ei prin excelență.

Sfântul Grigorie de Nazianz reprezintă simbolul științei teologice și al contemplării înalte. Experiența progresivă a adevărului poate fi atinsă, spune el, dincolo de litera Scripturii, unde se află frumosul ascuns.

Sfântul Ioan Gură de Aur, fiu al generalului Secundus, reprezintă simbolul zelului apostolic prin cuvânt și faptă, pentru orientarea oamenilor spre învățătura Mântuitorului pentru ca viața să fie trăită cu Hristos și în Hristos.

Vorbind mai concis, Sfântul Vasile cel Mare reprezintă mintea care gândește, Sfântul Ioan Gură de Aur - gura care propovăduiește și Sfântul Grigorie de Nazianz - mâna care lucrează, deși fiecare a avut și minte și gură și mâini ce lucrau neconținut pentru binele semenilor, toate acestea acționând într-o desăvârșită armonie și unitate.

Favoriți la glorie și chemați parcă din leagăn la celebritate, cei trei sfinți au renunțat foarte ușor la toate acestea și au urmat calea lui Hristos, cea plină de greutate și suferințe, dar cu conștiința împăcată că au făcut cea mai bună alegere.

Nici unul dintre ei nu a râvnit la onorurile unor mari scaune episcopale, nici unul nu a aspirat la favoruri imperiale, nici unul nu a avut interese personale și ambiții de măsurat cu ale altora. Fiecare dintre ei a căutat liniștea potrivită meditației, rugăciunii și studiului.

Dacă despre Sf. Apostol Pavel s-a spus că a fost fereastra prin care păgânii L-au cunoscut pe Hristos și s-au convertit la creștinism, despre Sfinții Trei Ierarhi putem spune că sunt trei ferestre prin care creștinătatea privește spre Hristos și primește lumină de la El.

Revenind la problematica prieteniei duhovnicești, trebuie să amintim faptul că aceasta nu se rezumă numai la contribuția omului. Dumnezeu nu poate fi absent dintr-o prietenie adevărată așa cum a fost prietenia dintre Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Grigorie de Nazianz, ajunsă la un astfel de nivel încât se spunea despre ei că au un suflet în două trupuri. Deși acestea din urmă erau deosebite, sufletele erau apropiate prin iubire și respect. Aveau același drum, la biserică și la școală, aveau aceeași activitate, aveau aceleași năzuințe, urmăreau același scop - desăvârșirea creștină.

Referindu-se la sublimitatea prieteniei lor, Sfântul Grigorie de Nazianz mărturisea: "...Trăiam sub același acoperământ, mâncam la aceeași masă, aveam aceleași păreri, trăiam în deplină armonie și ne spoream reciproc, cu multă râvnă, dragostea unuia către celălalt. Iubirile trupești, întrucât au bază trecătoare, trec și ele întocmai ca florile de primăvară, deoarece nici o flăcără nu dăinuiește mai mult decât materia care o produce, ci se stinge îndată ce materia combustibilă s-a consumat; tot așa se petrece lucrul și cu dragostea, se stinge îndată ce s-a consumat jarul ei. Dimpotrivă, iubirile curate și plăcute lui Dumnezeu, având o temelie solidă, sunt cu mult mai durabile și, cu cât se dezvăluie mai mult frumusețea lor, cu atât mai mult se leagă de ele și leagă și între ei pe cei ce iubesc aceleași lucruri... Pe amândoi ne îmboldeau aceleași speranțe spre învățătură, adică spre ceea ce-i mai dorit de oameni, și cu toate acestea invidia era departe de noi, fiind împinși numai de râvnă. Ne luptam între noi nu pentru înțaietate, ci ne luam la întrecere cum să ne-o atribuim unul altuia, întrucât fiecare socotea gloria dobândită de celălalt ca și a sa proprie. Se părea că aveam amândoi un singur suflet, care pune în mișcare două trupuri... Un singur lucru urmăream amândoi: virtutea și realizarea speranțelor viitoare, să trăim adică viața viitoare înainte de a fi părăsit pe cea de aici..."

Petrecem și noi cu prieteni, dar nu cu cei desfrânați, ci cu cei cumpătați; nu cu cei scandalagii, ci cu cei mai cuminți și cu care petrecerea ne era de folos, dându-ne bine seama că mai ușor poți contracta viciul decât să te deprinzi cu virtutea, după cum mai ușor capeți boala decât să redobândești sănătatea. Cât privește studiile, iubeam nu atât pe cele plăcute, cât mai ales pe cele folositoare, pentru că cele dintâi împing pe tineri spre viciu, pe când celelalte, spre virtute. Cunoșteam numai două căi: cea dintâi de mare preț, cea de a doua de o valoare mai mică; cea dintâi ducea spre casele noastre sfinte și spre profesorii care propovăduiau în ele, pe când cea de-a doua, la profesorii de știință profană. Celelalte căi, adică cele ce duceau la serbări, teatre, întruniri sau ospete, le lăsam pe seama altora, pentru că, după părerea mea, nimic nu-i mai de preț decât nu duce la virtute și nu face mai buni pe cei ce apucă în acea direcție. Pentru noi lucrul cel mai de seamă era să fim creștini și să fim numiți creștini..."

O prietenie de o rară puritate și frumusețe a fost și aceea dintre Sfântul Ioan Gură de Aur și văduva diaconiță Olimpiada. Marele orator și duhovnic arată în cele 17 scrisori către aceasta, cuprinsă de amărăciunea exilării părintelui ei sufletească, o tandrețe spirituală de o rară duioșie. Iată ce spunea într-una din aceste scrisori cel numit Gură de Aur: „Suportarea absenței unei persoane iubite, nu e o luptă ușoară, ci una care cere un suflet curajos și o cugetare înțeleaptă. Cine spune așa? Cine iubește cu adevărat, cine cunoaște puterea prieteniei, știe ce înseamnă aceasta“.

Vorbind tot despre prietenie Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Pentru ce ești singur? Pentru ce nu-ți faci mulți prieteni? Pentru ce nu te faci creatorul dragostei? Pentru ce mărginim dragostea noastră la unul sau la doi? Săracul cu prieteni este mai bogat decât bogații. Cât de mult ar crește puterea noastră, dacă am avea 1000 sau 2000 de prieteni“.

„Care zid este atât de puternic și atât de întărit prin legătura perfectă a pietrelor trainice din care e construit, încât să reziste atacurilor vrăjmașilor ca ceata celor care se iubesc – unii pe alții și care sunt strânși într-o singură unire? Atacurile diavolului le resping; și pe bună dreptate. Căci cei care se orânduiesc în ordine de luptă contra diavolului sunt de neînvins; de uelțirile lui își înalță trofee strălucitoare ale dragostei. Sunt ca și o liră. După cum coardele lirei sunt multe, dar dau o singură melodie și scot o cântare plăcută, tot astfel și cei care sunt strânși într-un gând dau drumul cântării melodioase a dragostei. Nimic nu poate să fie mai dulce decât dragostea“!

„Așa trebuie prietenul adevărat să iubească încât și sufletul dacă îi este cerut, să nu refuze a-l da, dacă îi este cu puțință. Dar ce zic eu: dacă îi este cerut? Chiar el trebuie să alerge cu sarguință să-l dea. Căci nimic, nimic nu este mai dulce decât această dragoste și nimic întristător nu este în ea. Cu adevărat prietenul credincios este leacul vieții. Cu adevărat prietenul credincios este scăpare tare. Ce nu face prietenul adevărat? Câtă dulceață nu aduce? Cât folos? Câtă siguranță? Chiar dacă mi-ai vorbi de mii de comori, nimic nu se compară cu prietenul adevărat“.

„Cu adevărat, și decât lumina este mai dorit prietenul. Mă refer la cel adevărat. Și nu te minuna! Căci mai bine pentru noi este să se stingă soarele decât să ne lipsim de prieteni. Mai bine este să petrecem în întuneric decât să fim fără prieteni. Cum vine asta? Vă spun. Mulți dintre cei care văd soarele sunt în întuneric, pe când cei care sunt bogați în prieteni nu au necaz. Mă refer la prietenii duhovnicești, care nu cinstesc nimic mai mult decât prietenia. Mare lucru este prietenia! Atât de mare, încât nimeni nu ar putea să o învețe de la altul, nici nu ar putea vreun cuvânt să o înfățișeze, în afara trăirii ei“.

„Dulceața unei prietenii le covârșește pe toate, chiar dacă mi-ai vorbi și de cea a mării. Căci dulceața mării este trecătoare, prietenia însă niciodată“.

„Cu adevărat, prietenul credincios mângâiere este în viață. Ce n-ar fi în stare să facă un prieten adevărat? Câtă plăcere, câtă prisosință și cât teame nu aduce el? Poți descoperi atâtea comori, dar nimic nu prețuiește cât un prieten adevărat. Să arătăm mai întâi bucuriile legate de prietenie... Vederea unui prieten îmbracă inima în sărbătoare și o înffloreste; te legi de el cu un lanț care-ți umple sufletul de o fericire nespusă; chiar numai aducerea-aminte despre el dă aripi gândului și-l înalță“.

Prin cuvântul, prin scrisul și pilda vieții lor, Sf. Vasile cel Mare, Sf. Grigore Teologul și Sf. Ioan Gură de Aur sunt modelele de slujire și dăruire pentru binele oamenilor. În acest context, să luăm aminte la Sf. Ioan Gură de Aur, care vedea în fiecare om pe Hristos întrupat.

Unind o vastă cultură, enciclopedică, cu o adâncă evlavie și îmbinând viața contemplativă cu cea de jertfelnicie până la moarte, Sfinții mari dascăli ai lumii și ierarhi stau de veghe și azi ca modele vii, nepieritoare, închinare Bisericii și omului, cu durerile și bucuriile lui, cu căderile și înălțările lui și Evangheliei lui Hristos Cel răstignit, dar înviat și înălțat în slavă.

Într-o lume în care adesea orbecăim după un punct de reper, Sfinții Trei Ierarhi ne oferă modele mereu actuale. Deși diferiți în fire și daruri duhovnicești, Sfinții Vasile, Grigorie și Ioan, sunt fiecare în parte model al elevului, al studentului, al dascălului creștin cu vocație. Prin intermediul lor descoperim drumul spre adevărata sfințenie și spre o autentică prietenie duhovnicească, potrivit căreia cei uniți în Hristos pe pământ, rămân împreună și în veșnicie. Astăzi, când lumea ridică la rang de virtute nefirescul și uită virtuțile perene, Sfinții Trei Ierarhi ne învață cum să trăim, să ne rugăm, să iubim în Hristos, mereu și-n fiecare clipă.

Prin prietenia Sfinților Trei Ierarhi, dă-ne și nouă, Doamne, prietenie sfântă!

PREOT MILITAR CONSTANTIN NEAGU

Colectivul de redacție

- ⇒ Cdor. Stanciu Constantin
- ⇒ Col. Jula Leodor
- ⇒ Lt. Col. Stanciu Sabin
- ⇒ Prof. Petcu Lavinia
- ⇒ Preot militar Neagu Constantin
- ⇒ El. cap. Pînzaru Denisa
- ⇒ El. frt. Sandu Simona
- ⇒ El. frt. Klein Otilia
- ⇒ El. Bălan Ciprian

Grafică

- ⇒ El. Bălan Ciprian

Tehnoredactare

- ⇒ El. frt. Klein Otilia
- ⇒ El. frt. Sandu Simona
- ⇒ El. Bălan Ciprian

Colaboratori

- ⇒ Întreg personalul școlii

ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI ȘI SUBOFIȚERI A FORȚELOR AERIENE
STATUL MAJOR AL FORȚELOR AERIENE
TIMIȘOARA

ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI ȘI SUBOFIȚERI A FORȚELOR AERIENE

ȘCOALA MILITARĂ DE MAIȘTRI ȘI SUBOFIȚERI A FORȚELOR AERIENE